

[Erhard Jakobsen.]

Jeg beder om, at de, der vil gøre en indsats for, at vi denne gang kan få valgretsalderen nedsat – og mit parti vil støtte det fuldt ud – ikke argumenterer ud fra ungdommens fortræffelighed i dag, for det er falskneri, og der er angst i befolkningen. Man skal specielt lade være med at nævne Dansk Ungdoms Fællesråd: de hjalp os sidste gang ganske godt med at få befolkningen til at forkaste forslaget med hele deres måde at gøre det på, og det er jo den, som også visse partier hjælper dem med, dette at ungdommen er fremtiden. Sikke noget forbandet vrøvl! Selvfølgelig er det rigtigt, at de, der er yngst, lever længst – de, der ikke har motorcykel i hvert fald – men bortset fra det er ungdom jo ikke nogen som helst klasse, ungdom er noget, der går over. Den, der som 18-årig er begejstret for et eller andet, er arg modstander af det, han var begejstret for som 18-årig, bare han bliver 21, 22, 23. Derfor er ungdommen slet ikke noget begreb i vælgermæssig henseende, men man diskuterer, som om ungdommen var det; men ungdommen ændrer sig.

Mit spørgsmål er ikke, om de unge ønsker valgret, det er vi da ligeglade med – der er da så mange, der ønsker noget, som vi ikke er i stand til at opfylde, hvor vi ikke synes de har ret – det afgørende for os er: finder vi nogen grund til at sætte en grænse ved 20 år og sige, at den 20,2-årige er meget, meget bedre egnet end den 19,8-årige? Vel gør vi ej. Jeg kan kun sige, at det for mig er en helt naturlig ting, at man går ned til de 18 års valgret, idet man nemlig ikke skal spørge, om de unge fortjener det, men hvad det er, de andre fortjener, som de unge ikke har.

Så blot én ting til. Jeg overvejer meget, om ikke det ville være klogt af centrum-demokraterne at møde med et forslag, som vi kunne taget fat på sideordnet, om at nedsætte den kommunale valgretsalder, dér skal vi nemlig ikke igennem hele proceduren med folkeafstemning osv. Men jeg vil sådan set gerne høre, om forskellige partier vil være indforstået med, at det ikke behøver at være kædet sammen. Der er så meget ude i det lokale selvstyre, som gør det meget mere nærliggende for de unge at deltage end ved det almindelige store valg, og det kunne være, at vi ved at nedsætte den kommunale valgretsalder kunne få folk til at indse, at de unge opfører sig i vælgermæssig henseende lige så tåbeligt og lige så godt, som alle andre væl-

gere i befolkningen gør det; måske kunne den kommunale valgretsalder være prøvestenen.

Jeg stemmer gerne for dette, jeg bakker gerne det radikale forslag op, jeg er bare bange for, at vi taber folkeafstemningen én gang til. Derfor var det rart, hvis vi i mellemtiden havde forberedt, at alle unge i 1978 stemmer i forbindelse med kommunalvalgene.

Litten Hansen (VS):

Jeg er i den ejendommelige situation helt undtagelsesvis at være enig med hr. Erhard Jakobsen: det er sjældent, man sætter spørgsmålstegn ved berettigelsen af overhovedet at have en valgretsalder, og det synes jeg ellers kunne være en meget spændende diskussion at få.

Igennem årene og til dels også i dag er der sagt næsten alt det begavede såvel som det mindre begavede, som kan siges for og imod valgretsalderen. Til den sidste kategori hører, at der er nogle mellem 18 og 21 år, som ikke mener, de bør have valgret, og som ikke har lyst til at stemme. Dertil er kun at sige, at alle, der har valgret, også har retten til at lade være med at stemme, en ret, som endog ikke så få gør brug af, så hvorfor begrænse muligheden for dem, der gerne vil have lov til at stemme?

Når man diskuterer valgretsalder, taler man meget om modenhed. Sådan var det, da man fastsatte valgretsalderen til 25 år, til 23, til 21 og til 20 år. Man taler også om, at valgretsalder og myndighedsalder burde følges ad, men det er ikke VS' argument, for hvad er al den snak om modenhed for noget? Hvorfor er man så bange for at lade de unge få mulighed for at give udtryk for deres politiske holdning gennem en stemmeafgivning? Der er fra et parti her i dag givet udtryk for, at det i hvert fald ikke har noget at gøre med, at alle de mellem 18 og 20 år er socialister. Os bekendt udbrød der da ikke revolution, da man nedsatte valgretsalderen til 25, til 23, til 21 eller til 20 år. Det fik heller ikke nogen større indflydelse på partiernes omfang og repræsentation her i tinget, og det betød heller ikke noget for folketingsmedlemmernes gennemsnitsalder. Endnu i dag vil jeg tro, at vi er knap 10, der er under 35 år her i tinget.

Venstresocialisterne finder det helt urimeligt, at voksne unge mennesker har så få rettigheder, som de har, når de på en hel masse andre områder har forpligtelser i forhold til samfundet på lige fod med de rigtige voksne som